

Sygnatura akt V C 555/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wyszku, V Zamiejscowy Wydział Cywilny w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Piotrowski

Protokolant Ewelina Borkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2014 roku w P.

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w Z.**

przeciwko **Szpitalowi (...) sp. z o.o. w P., Powiatowi (...)**

o zapłatę

orzeka:

1. umarza postępowanie w części dotyczącej żądania zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda kwoty (...),14 (trzydzieści sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem i czternaście setnych) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 01 sierpnia 2013 roku;
2. zasądza od pozwanego Powiatu (...) na rzecz powoda kwotę (...) (cztery tysiące dwieście czterdzieści jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę (...) (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. w pozostałej części powództwo oraz wniosek o umorzenie postępowania oddala.

Sygnatura akt V C 555/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. w Z. wystąpiła z powództwem przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. o zapłatę kwoty 36468,14 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 30 kwietnia 2013 roku, do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, że sprzedała i wydała pozwanemu towary za kwoty wskazane w załączniku do pozwu z odroczonym terminem płatności, lecz kwoty te nie zostały przez pozwanego zapłacone pomimo nie kwestionowania przez niego jakości czy ilości sprzedanego towaru, a wysyłane do niego wezwania do zapłaty nie doprowadziły do uiszczenia przez powoda ceny ich zakupu. Wobec tego domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 36468,14 złotych, na którą składa się należność główna w kwocie 34310,13 złotych oraz skapitalizowane na dzień 29 kwietnia 2013 roku odsetki w łącznej kwocie 2158,01 złotych.

W dniu 15 maja 2013 roku został wydany nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości (k 21).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa oraz odstąpienie od obciążania go jakimikolwiek kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazano, iż istnieją wątpliwości co do tego czy powód wykonał łączącą strony umowę w zakresie pozwalającym na ustalenie czy wierzytelności powoda w ogóle powstały,

a jeśli tak to w jakim zakresie i od kiedy są wymagalne, jak również wątpliwości co do ilości i jakości dostarczanego towaru. Jednocześnie wskazano, że pozwany ma wolę spłaty dochodzonych należności po ustaleniu harmonogramu i terminu spłaty zadłużenia w tej części, która nie budzi wątpliwości, a ponadto część należności zapłacił, jednakże nie wskazano na tą okoliczności żadnych dokumentów oraz nie wskazano jaka część należności została zapłacona (k 24-54).

Wobec utraty przez pozwanego zdolności sądowej, co wiązało się z przekształceniem Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P. w spółkę prawa handlowego, to jest Szpital (...) sp. z o.o. w P. postanowieniem z dnia 03 lipca 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie, po czym je podjął z udziałem następcy prawnego (k 75), a następnie, wobec takiego wniosku pełnomocnika powoda, postanowieniem z dnia 31 lipca 2014 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Powiat (...) (k 90).

W piśmie z dnia 24 lipca 2014 roku pełnomocnik powódki cofnął pozew co do kwoty należności głównej oraz odsetek za okres od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 01 sierpnia 2013 roku z uwagi na fakt, iż w dniu 23 grudnia 2013 roku roszczenie w powyższym zakresie zostało zaspokojone (k 78-80) i domagał się tylko zasądzenia odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 02 sierpnia 2013 roku do dnia 23 grudnia 2013 roku (k 95).

Pismami z dnia 25 sierpnia 2014 roku pozwani wniesli o umorzenie postępowania, względnie oddalenie powództwa wskazując, iż dochodzone należności zostały w całości zapłacone na podstawie zawartej ugody, a ponadto wyrazili zgodę na cofnięcie pozwu (k 108-109, 116-117).

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 24 maja 2012 roku do 06 lutego 2013 roku powódka (...) sp. z o.o. w Z., sprzedała Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. materiały medyczne za łączną kwotę 34310,13 złotych. Wystawiła w związku z tym faktury z odroczonym terminem płatności. Pozwany odebrał towary, nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń tak co do ilości, jak i ich jakości. Pomimo tego nie zapłacił za nie. Odsetki ustawowe od zaległych płatności naliczone na dzień 29 kwietnia 2013 roku wyniosły łącznie 2158,01 złotych. Wysyłane do pozwanego wezwania do zapłaty nie przyniosły pozytywnego skutku. Na skutek przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P. w spółkę prawa handlowego, to jest Szpital (...) sp. z o.o. w P. (okoliczności niekwestionowane, wezwanie do zapłaty – k 12, zestawienie należności – k 17, dowody nadania – k 15).

W dniu 25 września 2013 roku powódka i Powiat (...) zawarli ugodę. W §2 ugody zgodnie oświadczyli, że zobowiązania Powiatu (...) wobec powódki wynoszą 37336,23 złotych, a powstały one z tytułu niezapłaconych faktur stanowiących załącznik do ugody, na co składała się należność główna w kwocie 36551,70 złotych oraz zaległe odsetki w kwocie 784,53 złotych. Były to należności wynikające z innych faktur (za inny okres) niż wskazane w załączniku do protokołu. Zgodnie z treścią ugody Powiat (...) zobowiązał się zapłacić na rzecz powódki kwotę 36551,70 złotych w terminie do dnia 04 października 2013 roku (§3). Przelew został dokonany w dniu 30 września 2013 roku (ugoda – k 110-112, potwierdzenie przelewu - k 114). Powódka oświadczyła również, iż zapłata powyższej kwoty wyczerpuje w całości jej wszelkie roszczenia względem Powiatu (...) wynikające z zobowiązań określonych w §2 ugody i nie będzie w przyszłości występować z żadnymi roszczeniami związanymi z przedmiotem ugody (ugoda – k 110-112, załącznik do ugody – k 113, potwierdzenie przelewu - k 114). Ponadto w dniu 23 grudnia 2013 roku Powiat (...) zapłacił dodatkowo na rzecz powódki kwotę 40502,92 złotych tytułem spłaty zobowiązań po przekształconym SPZOZ-ie w P. według wykazu przejętych zobowiązań na dzień 01 sierpnia 2013 roku, którą to kwotę powódka zaliczyła na poczet wszystkich należności wskazanych w nakazie zapłaty, dokonując również zaliczenia na poczet zasądzonych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pismo – k 78-80, potwierdzenie przelewu – k 115, wyciąg – k 88).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie miał żadnych zastrzeżeń odnośnie materiału dowodowego zebranego w sprawie, a także twierdzeń pozwanego co do należności głównej i roszczenia odsetkowego, stanowiących podstawę ustalenia stanu faktycznego. Nie był on też przez strony kwestionowany. Wprawdzie w sprzeciwie pozwany zakwestionował zarówno jakość jak i ilość

dostarczonych materiałów medycznych, jednakże wobec spłaty zadłużenia przez Powiat (...), a także wobec twierdzeń zawartych w pismach z dnia 25 sierpnia 2014 roku wraz z żądaniem umorzenia postępowania należało przyjąć, iż w rzeczywistości pozwani zasadności żądania pozwu przed dokonaniem spłaty nie kwestionowali.

Zgodnie z art. 535§1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie strony łączyła umowa sprzedaży (co nie było kwestionowane), na podstawie której powódka dostarczała Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. materiały medyczne. Pomimo otrzymania tychże materiałów nie została zapłacona za nie cena sprzedaży, co strony potwierdziły w zawartej ugodzie, a także w pismach z dnia 25 sierpnia 2014 roku. W tej sytuacji co do zasady żądanie powoda było słuszne, jednakże tylko co do Powiatu (...), który na podstawie art. 72 ust. 1 punkt 1) ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, nr 619) był zobowiązany do spłaty zadłużenia po SPZOZ w P. z uwagi na przejście tychże zobowiązań. Wobec zawarcia ugody, a także zapłaty wszystkich należności wynikających z zaległych faktur należało również uznać, iż doszło do faktycznego uznania długu, który był powodem wniesienia przez powódkę pozwu w dniu 30 kwietnia 2013 roku. Wobec tego powódka cofnęła pozew, ale tylko co do kwoty należności głównej oraz odsetek za okres od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 01 sierpnia 2013 roku potwierdzając fakt dokonania zapłaty. Z uwagi na wyrażenie przez pozwanych zgody na cofnięcie pozwu w ogóle w pismach z dnia 25 sierpnia 2014 roku Sąd umorzył postępowanie w sprawie uznając, iż nie zachodzą przesłanki określone w art. 203§4 kpc wskazujące na niedopuszczalność cofnięcia pozwu. Z powyższych względów orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W ocenie Sądu w pozostałej, niecofniętej części, powództwo nie było zasadne i należało je oddalić, przy czym z innych powodów co do każdego z pozwanych.

Jak wynika z pisma pełnomocnika powódki z dnia 24 lipca 2014 roku i 14 sierpnia 2014 roku domagał się on zasądzenia od pozwanych odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 02 sierpnia 2013 roku do dnia 23 grudnia 2013 roku (k 95). Jak wskazano wyżej, w związku z przekształceniem SPZOZ w P. w Szpital (...) sp. z o.o. w P., Powiat (...) przejął zobowiązania SPZOZ w ten sposób „zwalniając” nowo powstały podmiot od odpowiedzialności. Zgodnie bowiem z treścią art. 80 ust. 4 ustawy o działalności leczniczej jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, spółka kapitałowa z dniem przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem był samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej. Oznacza to, że zachodzi sukcesja uniwersalna, z wyjątkami przewidzianymi w ustawie, a taki wyjątek przewiduje art. 72 ust. 1 punkt 1) tejże ustawy. Zgodnie z nim jeżeli wartość wskaźnika zadłużenia ustalona wynosi powyżej 0,5 – podmiot tworzący, przed dniem przekształcenia, przejmuje zobowiązania samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej o takiej wartości, aby wskaźnik zadłużenia wyniósł nie więcej niż 0,5. W tej sytuacji to Powiat (...) przejął wszystkie zobowiązania przekształcanego Zakładu (...) tym samym z mocy przepisów ustawy Szpital (...) w P. z odpowiedzialności za długi SPZOZ, albowiem w tej części nie nastąpiła sukcesja. Reasumując z powyższych względów powództwo nie mogło zostać wobec niego uwzględnione.

Zdaniem Sądu powództwo należało oddalić również co do Powiatu (...). Jak wynika z pism stron zapłacił on na rzecz powódki kwotę 40502,92 złotych, jednakże kwota ta została zaliczona przez powódkę w pierwszej kolejności na poczet należności głównej (36468,14 złotych), na poczet należnych odsetek za opóźnienie za okres od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 01 sierpnia 2013 roku, a w pozostałej części na poczet zasądzonych nakazem zapłaty kosztów postępowania (2813,85 złotych). W ocenie Sądu brak było jednak podstaw prawnych do takiego rozliczenia wpłaty dokonanej przez Powiat (...) w dniu 23 grudnia 2013 roku, albowiem powódce nie przysługiwała należność z tytułu kosztów procesu, gdyż na skutek wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty utracił on moc zgodnie z treścią art. 505§1 kpc i o kosztach procesu należało rozstrzygnąć w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. W tej sytuacji nie można było uznać, iż powódce przysługuje wierzytelność z tego tytułu, a skoro tak to nie można było dokonać zgodnie z treścią art. 451§1 i 3 kc takiego rozliczenia jakiego dokonała powódka. Należało natomiast zaliczyć uiszczoną przez Powiat (...) wpłatę w pierwszej kolejności na poczet należności ubocznych a następnie na poczet należności głównej. Z treści pozwu wynika, że powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz należności głównej opisanej w pozwie wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za okres od dnia wymagalności roszczeń do dnia 29 kwietnia 2013 roku, a więc do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu. Należność ta na dzień wniesienia pozwu stanowiła łącznie kwotę

36468,14 złotych, a odsetki ustawowe od tej kwoty do dnia zapłaty, czyli do dnia 23 grudnia 2013 roku wynosiły 3091,30 złotych (wyliczenie na podstawie <http://www.bankier.pl/narzedzia/kalkulator-odsetkowy>). Łączna zatem wysokość zobowiązań Powiatu (...) wobec powódki na dzień 23 grudnia 2013 roku stanowiła kwotę 39559,44 złotych. Tymczasem Powiat (...) uiszczył w tym dniu kwotę 40502,92 złotych wykonując w ten sposób przejęte zobowiązania w całości. Wobec tego powództwo nie mogło zostać uwzględnione również w zakresie, w którym pozew nie został cofnięty. Jednocześnie brak było podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 355 kpc w związku z treścią wniosku pozwanych, albowiem powód nie cofnął pozwu w pozostałym zakresie. Powyższe okoliczności uzasadniały orzeczenie jak w punkcie 3 sentencji.

Zgodnie z art. 98§1 i 3 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Jednocześnie jak wynika z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W ocenie Sądu, pomimo częściowego umorzenia postępowania, a także oddalenia powództwa w pozostałej części, zasadne było żądanie powódki zasądzenia od Powiatu (...) kosztów procesu, albowiem jak wynika z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 07 marca 2013 roku wydanego w sprawie IV CZ 8/13 (LEX nr 1318484) w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykáže, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę. Podzielając powyższy pogląd, a także uwzględniając okoliczności przytoczone wyżej, należało stwierdzić, iż tylko Powiat (...) przegrał sprawę, a powództwo wniesione w dniu 30 kwietnia 2013 roku było zasadne wobec ówczesnego pozwanego, którego zobowiązania przejął Powiat (...), gdyż spełnienie świadczenia nastąpiło dopiero w dniu 23 grudnia 2013 roku. Mając powyższe na uwadze należało zasądzić tylko od pozwanego Powiatu (...) na rzecz powódki kwotę 4241 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2417 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w kwocie 1824 złote (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), koszty zastępstwa procesowego powoda, to jest stawka minimalna w wysokości 2400 złotych (§6 pkt 5 oraz §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) oraz uiszczona opłata skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych (art. 1 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej – tekst jednolity – Dz. U. z 2012 roku, poz. 1282 ze zm.). Nie można przy tym podzielić stanowiska Powiatu (...), iż w drodze ugody strony uregulowały również kwestie związane z kosztami procesu w niniejszej sprawie, albowiem nie wynika to z jej treści, gdyż brak jest w niej zapisów dotyczących kosztów procesu, a ponadto dotyczyła ona innych należności od dochodzonych w niniejszym procesie. Dodatkowo w ugodzie wskazano, że powódka nie będzie w przyszłości występować z jakimikolwiek roszczeniami, a pozew w niniejszej sprawie został wniesiony wcześniej. Już z tego ostatniego powodu nie można było uznać, iż powódka zrzekła się również roszczenia z tytułu kosztów niniejszego procesu. Innemu rozumieniu ugody przeczy także treść pisma pełnomocnika powódki z dnia 24 lipca 2014 roku (k 78-80) oraz z dnia 14 sierpnia 2014 roku (k 95) w której domaga się on zasądzenia dalszych odsetek ustawowych od dnia 02 sierpnia 2013 roku do dnia 23 grudnia 2013 roku, a ponadto wskazuje, iż zapłata należności wynikających ze sprzedaży nastąpiła po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie. Nie pozwoliło to zatem na ustalenie zgodnego zamiaru stron i należało ustalić oświadczenia stron na podstawie samej treści ugody.

W ocenie Sądu brak było także szczególnych okoliczności w rozumieniu art. 102 kpc pozwalających na nieobciążanie Powiatu (...) kosztami procesu w całości, albowiem takową nie jest sam fakt, iż pozwanym w sprawie był SPZOZ w P., który udzielał świadczeń osobom objętym ubezpieczeniem zdrowotnym, gdyż to w żadnym wypadku nie zwalniało go z obowiązku zaspokajania swoich wierzycieli z tytułu nabytych towarów w dalszej kolejności, a w szczególności kupowania towarów bez możliwości zapłaty za nie. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku.